

MENTIR LO MINIMO

VERTALING NEDERLANDS

Haiku

Een minimale dosis realiteit
De manier waarop we liegen over schoonheid
Dat is het, niets meer te zien

EL GORDO

Ik moet iets zeggen: ik ben dik.
Ik ben al heel mijn leven dik, ik was altijd een dikzak, "el gordo".
Mijn ouders noemden mij "dikzak"
Mijn zuster noemt mij "dikzak"
All mijn klasgenoten – "dikzak"
Mijn rugby team "dikzak"
All mijn ex'en "dikzak"
Mijn huidig lief "dikkertje"

Ik nam het nooit hard op. Ik denk eigenlijk dat we enkel over de slechte kant van het dik zijn praten.

We praten bijvoorbeeld nooit over hoe gezellig het is om met ons te slapen tijdens de winter?

En waarom praat niemand over hoe zalig het is om ons een knuffel te geven? Zo zacht!

En waarom praat niemand over het plezier dat we nemen in te weten dat we vandaag onze favoriete maaltijd eten.

En bovenal, waarom praat niemand over het pure genot dat we voelen als we jou een salade zien eten omdat je op dieet bent

Wist je dat: we bestaan voor 70% uit water. Dus ik ben niet dik, ik ben mollig!

En nu dat we elkaar een beetje beter kennen, laat ik mezelf voorstellen: ik ben "de dikzak"

MONSTERS

Ik ben simpelweg verkeerd gemaakt. Zelfs al zie je het niet, ik ben "verkeerd gemaakt".

Ik ben geboren met een vervorming, met mijn navel op de verkeerde plaats en ik kon mijn benen niet bewegen.

Ik maak deel uit van een speciale groep mensen die de kans hebben om geboren te worden: anders, speciaal, uniek, eentje uit de duizenden, ...

Een aangeboren misvormde of gemuteerde persoon: met andere woorden, een monster. Volgens het Engelstalige woordenboek.

Ik ben er zeker van dat er hier vandaag een aantal monsters aanwezig zijn. Meestal verstoppen we ons, maar herkennen we elkaar.

Ik had een probleem bij de geboorte, waardoor ik een tijd in een rolstoel zat.

Ik zal jullie niet vervelen met de details, maar de dokter vertelde mij dat ik nooit zou kunnen stappen.

Ik kan mij nog herinneren dat mijn moeder me aankeek en zei:

“Niemand in deze wereld, zelf ik niet, kan jou zeggen wat je wel of niet kan doen.

Dus als je wil stappen, stap.”

Maar de dokter had gelijk, want ik wandel niet.

Ik ben een monster, en monsters wandelen niet:

We lopen

We springen

We klimmen

En, meer dan ooit, als we willen,

Als monsters, kunnen we vliegen.

POEM

Mi-ni-ma-li-sme

Een valse stroming of altruïsme?

Een trend dat door de steden raast met brutalisme

Laat al je spullen lost,

Pas op voor wat morgen brengt.

Lege pogingen om uit deze gevangenis te ontsnappen? Ditz al het ritme van het consumentisme niet veranderen.

Hetzelfde radicalisme

Hetzelfde fascisme

Hetzelfde egoïsme

Het is nutteloos je te verstoppen achter jouw lijst

Vergeet niet, we zijn slechts toeristen

Laat jezelf gaan,

Geniet van wat eronder ligt

En ik vraag aan mezelf, met wat cynisme,

Zal de rage van morgen het kubisme zijn?